ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА

На основу Одлуке Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду бр. 1968/1 од 24. маја 2021. године, а у складу са чланом 65 Закона о високом образовању Републике Србије, чланом 11 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду и чланом 116 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду, именовани смо у Комисију за припрему извештаја о кандидатима који су се јавили на конкурс за избор **доцента за ужу научну област Украјинистика, предмет Украјинска књижевност** (објављен у листу *Послови – огласне новине националне службе за запошљавање* бр. 937 од 9. јуна 2021. године). По прегледу приспелих пријава и предлога, имамо част да Изборном већу Филолошког факултета у Београду поднесемо следећи

ИЗВЕШТАЈ

Филолошки факултет Универзитета у Београду расписао је конкурс (објављен у листу *Послови – огласне новине националне службе за запошљавање*, бр. 937 од 9. јуна 2021. године) за избор једног наставника у звање доцента за ужу научну област Украјинистика, предмет Украјинска књижевност. На расписани конкурс пријавио се један кандидат: **др Јулија Драгојловић**, доцент на Катедри за славистику Филолошког факултета у Београду.

О кандидату **доц. др Јулији Драгојловић** подносимо следећи извештај.

БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Општи подаци, наставна и стручна активност

Рођена 11. августа 1981. у граду Билопиља (Сумска област), у Украјини. Девојачко презиме Билоног.

Године 1998. уписала Филолошки факултет Кијевског националног универзитета „Тарас Шевченко“. На Катедри за словенску филологију студирала је српски језик и књижевност, као и украјински језик и књижевност. Током целокупних студија била је добитница почасне стипендије „Микола Зеров“, а последњих двеју година студија стипендисткиња Украјинско-српског друштва у Кијеву и Међународне фондације „Смолоскип“.

По завршетку основних и мастер студија, 2003. године, стекла је диплому са одликовањем и стручно звање филолога, професора српског језика и књижевности и професора украјинског језика и књижевности.

Године 2003. уписала је постдипломске студије на Институту за филологију (некадашњем Филолошком факултету) Кијевског националног универзитета „Тарас Шевченко“, смер – књижевност словенских народа.

Године 2011, на Кијевском националном универзитету „Тарас Шевченко“, одбранила је докторску дисертацију под насловом *Књижевна парадигма "аутор - читалац" у романима Милорада Павића*. Диплома доктора филолошких наука

нострификована је од стране Комисије Универзитета у Београду за признавање страних високошколских исправа (решење бр. 06-613-19158/8-12 од 1.10. 2013).

Од 2003. до 2005. године радила је као наставник српског језика на Институту за славистику и међународне односе Кијевског славистичког универзитета и обављала дужност лектора у уредништву зборника *Філософські проблеми гуманітарних наук* (ISSN 2414-5823) − периодичног научног издања Кијевског националног универзитета „Тарас Шевченко“.

Од октобра 2005. године запослена је као контрактуални лектор за украјински језик и књижевност на Филолошком факултету Универзитета у Београду, а од децембра 2016. године као доцент за украјинску књижевност.

Предаје украјински језик и књижевност. Коаутор је *Кратког украјинско-српског рекцијског речника*, као и скрипата говорних вежбања за почетни ниво учења украјинског језика (Г1, Г2). Организује бројне ваннаставне активности (књижевне вечери, представе, квизове, такмичења). Учествује у организацији и реализацији размене студената између Универзитета у Београду и Кијевског националног универзитета „Тарас Шевченко“, као и Лавовског националног универзитета „Иван Франко.“

Бави се преводилачким радом. Учествовала је са саопштењима на бројним међународним научним конференцијама. Научна интересовања су везана за савремену српску и украјинску књижевност и културу. Говори украјински, руски, српски, немачки језик. Пасивно зна чешки, пољски и белоруски језик.

НАСТАВНО-ПЕДАГОШКИ РАД

У досадашњем професионалном ангажману др Јулија Драгојловић је изводила наставу на високошколским установама у Украјини и Србији:

- у периоду од 2003. до 2005. године као професор српског језика на Институту за славистику и међународне односе Кијевског славистичког универзитета

- у периоду од 2005. до 2016. године као контрактуални лектор на Филолошком факултету у Београду изводила је практичну наставу из следећих предмета: Украјинска књижевност IV, Преглед историје украјинске културе, Украјински језик као други словенски језик I и II, Украјински језик I (говорне вежбе), Украјински језик II (говорне вежбе), Украјински језик III (говорне вежбе), Украјински језик IV (говорне вежбе), Украјинска књижевност 7 и 8, Савремени украјински језик Г1 и Г2 (говорне вежбе), Савремени украјински језик Г3 и Г4 (говорне вежбе), Украјински језик 5 (лексикологија), Украјински језик 6 (стилистика), Савремени украјински језик П1 и П2 (граматика и говорне вежбе), Савремени украјински језик П3 и П3 (граматика и говорне вежбе);

- од 2016. године као доцент на Филолошком факултету у Београду изводи наставу из следећих предмета: Украјинска књижевност 7 и 8, Савремени украјински језик Г1 и Г2 (говорне вежбе), Савремени украјински језик Г3 и Г4 (говорне вежбе), Украјински језик 5 (лексикологија), Украјински језик 6 (стилистика).

Координатор је предмета Украјинска књижевност 1, 2, 3, 4, 5, 6 (у периоду од 2016. до 2020. године) и Преглед политичке и културне историје 1, 2 (од 2016. године).

СТРУЧНО-ПРОФЕСИОНАЛНИ ДОПРИНОС

после избора у звање доцента (2016)

Уређивачки рад

Уређивање (у својству члана уредништва) међународног научног зборника *Украјинистика и словенски свет: зборник научних радова: поводом 25 година украјинистике на Филолошком факултету Универзитета у Београду*. Љ. Поповић (гл. ур.). Београд : Филолошки факултет Универзитета у Београду, 2017, 470 стр. ISBN 978-86-6153-478-2

Чланство у организационом одбору на научном скупу

Међународна научна конференција *Украјинистика и словенски свет : Поводом 25 година украјинистике на Филолошком факултету Универзитета у Београду*, Београд, 17–19. новембар 2016.

Рецензирање радова

Часописи *Књижевна историја* (Београд, ISSN 0350-6428), *Славистика* (Београд, ISSN 1450-5061), *Русинистични студиї – Ruthenian studies* (Нови Сад, ISSN 2560-3612); зборник научних радова *Украјинистика и словенски свет: зборник научних радова: поводом 25 година украјинистике на Филолошком факултету Универзитета у Београду*. (Београд, 2017, ISBN 978-86-6153-478-2).

Чланство у комисији за одбрану дисертације

Члан комисије за преглед и оцену докторске дисертације Тање Гаев *Историја рецепције украјинске књижевности у српској култури*, као и члан комисије за одбрану наведене дисертације (10.09. 2019)

Чланство у комисији за избор наставника

Члан комисије за унапређење др Тање Гаев у звање доцента за ужу научну област Украјинистика, предмет Украјинска књижевност.

Учешће у међународним научним пројектима

1. Пројекат Министарства спољних послова Украјине посредством Амбасаде Украјине у Републици Србији – „Израда српско-украјинског речника“ (руководилац и уредник: Људмила Поповић, сарадници: Милена Ивановић, Јулија Драгојловић, Тања Гаев, Анастасија Тепшић). Предвиђено трајање пројекта – 2016–2026.
2. Пројекат Министарства спољних послова Украјине посредством Амбасаде Украјине у Републици Србији – „Израда Украјинско-српског пословног речника“ (Јулија Драгојловић, Милена Ивановић). Предвиђено трајање пројекта – 2019–2021.

ДОПРИНОС АКАДЕМСКОЈ И ШИРОЈ ЗАЈЕДНИЦИ

после избора у звање доцента (2016)

Учешће у активностима ван студијских програма

1. Модератор на округлом столу „Да се предаје и преводи: у потрази за рецептима рецепције савремене украјинске књижевности у Србији“ у оквиру 63. Међународног сајма књига у Београду – 27.10.2018.

2. Организација такмичења из писања диктата на украјинском језику за студенте Филолошког факултета Универзитета у Београду 14.12.2017, 13.12.2018, 29.11.2019. (такмичење је квалификационе природе – одбор кандидата за међународно ортографско такмичење на Јагелонском универзитету у Кракову, Пољска).

3. Организација такмичења из рецитовања поезије на украјинском језику за студенте Филолошког факултета Универзитета у Београду 21.12.2017, 20.12.2018, 17.12.2019. (такмичење је квалификационе природе – одбор кандидата за међународно такмичење декламатора на Универзитету “Адам Мицкјевич” у Познању, Пољска).

4. Припрема студената украјинистике Филолошког факултета у Београду за међународна такмичења декламатора на Универзитету “Адам Мицкјевич” у Познању, Пољска (6.03.2018 – освојено је 1. и 2. место; 12.03.2019 – освојено је 2. и 3. место; 10.03.2020 – освојено је 3. место).

САРАДЊА СА ВИСОКОШКОЛСКИМ УСТАНОВАМА У ИНОСТРАНСТВУ

после избора у звање доцента (2016)

Рецензирање аутореферата докторских дисертација (Украјина)

1. Токарєва Л.В. *Концепти та наративи сербської прози 60-90-х рр. XX ст*. Автореферат дис. на здобуття наук. ступ. канд. філол.наук: 10.01.03; Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. Київ, 2017.
2. Антонова О.К. *Рефлексія Балканської кризи 90-х років XX століття у сучасній сербській прозі (після 2000 року).* Автореферат дис. на здобуття наук. ступ. канд. філол.наук: 10.01.03; Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. Київ, 2019.

Учешће у програмима размене наставника и студената

Организација програма усавршавања студената Кијевског националног универзитета „Тарас Шевченко“, који су боравили у оквиру размене на Филолошком факултету Универзитета у Београду (од 14.05. до 28.05.2017. и од 7.04. до 21.04.2019), као и студената Лавовског националног универзитета „Иван Франко“, у оквиру размене 2017/18. школске године (од 15.10. до 28.10).

БИБЛИОГРАФИЈА

РАДОВИ ОБЈАВЉЕНИ ДО ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА 2016. ГОДИНЕ

Дисертација

Білоног Юлія. *Художня парадигма «автор – читач» у романній творчості Мілорада Павича*. Дисертація на здобуття наук. ступ. канд. філол.наук: 10.01.03; Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. Київ, 2011, 260 с. (на правах рукопису).

Білоног Юлія. *Художня парадигма «автор – читач» у романній творчості Мілорада Павича*. Автореферат дис. на здобуття наук. ступ. канд. філол. наук: 10.01.03; Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. Київ, 2011, 20 с.

Речник

Айдачич Деян, Білоног Юлія. *Короткий українсько-сербський словник сполучуваності слів*. Київ: Видавництво «Бібліотека українця», 2005, 126 с.

Студије и чланци

1. Білоног Юлія. „Гра як фундаментальна основа сучасної моделі дослідження культурної динаміки: Й.Гейзінга – Ж.Дерідда“. *Філософські проблеми гуманітарних наук*. Київ, 2004, №1-2, С. 84-86.
2. Білоног Юлія. «Хозарський словник» Мілорада Павича як «полігон» для постмодерністської гри «автор – читач». *Літературознавчі студії*. Київ, 2004, Вип.10, С. 41-46.
3. Білоног Юлія. „Дихотомічний «Пейзаж, намальований чаєм»: чоловіче й жіноче у наративно-рецептивній стратегії Мілорада Павича“. *Літературознавчі студії*. Київ, 2004, Вип.11, С. 59-64.
4. Білоног Юлія. «Скринька для письмового приладдя» Мілорада Павича як роман у форматі «гіпер». *Літературознавчі студії*. Київ, 2005, Вип.12, С. 72-76.
5. Білоног Юлія. „Трикстеріада імпліцитнонго Автора в наративі Павичевих романів“. *Літературознавчі студії*. Київ, 2005, Вип.14, С. 51-54.
6. Білоног Юлія. „Авторство як об’єкт іронії у романах М.Павича“. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка*. Київ, 2006, № 2, С. 9-12.
7. Билоног Јулија. „Романи Милорада Павића у контексту постмодернистичке ироније/самоироније“. *Зборник МСЦ-а: Научни састанак слависта у Вукове дане*. Београд, 2006, № 35/2, стр. 417-427.
8. Билоног Јулија. „Морфологија интерактивне стварности у драмама Милорада Павића“. *Зборник МСЦ-а: Научни састанак слависта у Вукове дане*. Београд, 2008, № 37/2, стр. 475-486.

9. Білоног Юлія. „Інтерактивність у авторсько-читацькій комунікації «по-павичівськи» (на матеріалі романної творчості М. Павича)“. *Компаративні дослідження слов'янських мов і літератур*: Пам'яті Леоніда Булаховського: Збірник наукових праць. – Ювілейний випуск (до 120-річчя з дня народження). Київ, 2008, С. 274-281.

10. Білоног Юлія. „Автобіографічний модус романої творчості Мілорада Павича“. *Компаративні дослідження слов'янських мов і літератур*: Пам'яті Леоніда Булаховського: Збірник наукових праць. Київ, 2010, № 11, С. 261- 271.

11. Білоног Юлія. „Інтертекстуальний діалог творчості Мілорада Павича з феміністичним постструктуралізмом“. *Компаративні дослідження слов'янських мов і літератур*: Пам'яті Леоніда Булаховського: Збірник наукових праць. Київ, 2010, № 12, С. 220-228.

12. Билоног Јулија. „Онирички стратегије у посмодерном тексту: Јуриј Андрухович – Милорад Павић“. *Славистика*. Београд, књ. XVI, 2012, стр. 332-341.

13. Драгойлович Юлія. „Фантастика versus реальність в історіях двох винаходів («Сонячна машина» В. Винниченка, «Хронос» Т. Антиповича)“. *Слов'янська фантастика*: Зб. наук. праць. Київ, ВПЦ «Київський університет», 2012, С. 309-320.

14. Драгојловић Јулија. „Хипертекстуалност у романима-књигама Милорада Павића“. *Културе у дијалогу: Књижевност и мултикултуралност*. Београд: Филолошки факултет Универзитета, 2013, стр. 283-296.

15. Драгојловић Јулија. „Милорад Павић у стваралаштву Милорада Павића“. *Књижевна историја*. Београд, књ. XLV, 150, 2013, стр. 499-511.

16. Драгойлович Юлія. „Автобіографічні наративи у прозі Світлани Пиркало та Ірени Карпи: фемінний дискурс української літератури початку XXI століття“. *Зборник Матице српске за славистику*. бр. 85, 2014, стр. 119-133.

17. Драгойлович Юлія. „Явище художньої реінкарнації у прозі Ірени Карпи“. *Компаративні дослідження слов'янських мов і літератур*: Пам'яті Леоніда Булаховського: Збірник наукових праць. Київ, 2013, № 23, С. 200-209.

18. Драгојловић Јулија. „Музикализација књижевне фикције као пример интермедијалности: роман у новелама Марије Вајно *Топло двориште, или Рапсодија гудачког квартета*“. *Филолошки преглед*. 2013, бр. 2, стр. 55-65.

19. Драгойлович Юлія. „Тіло під художнім прицілом в антиутопії „Хронос“ Тараса Антиповича“. *Ukrajinistika: minulost, přítomnost, budoucnost III*. Kolektivní monografie věnovaná 20. výročí zahájení výuky ukrajinštiny jako studijního oboru na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně, 2015, str. 87-96.

Прикази

20. Білоног Юлія. „Митець – категорія вічна“ : Рудяков П.М. Між вічністю і часом: життя і творчість Іво Андрича (Київ, 2000). *Всесвіт*. Київ, 2001, № 5-6, С. 160-161.

21. Драгојловић Јулија. „У лавиринту „кијевског текста“: Київ і слов'янські літератури: упорядник Деян Айдачич (Київ: Темпора, Београд: SlovoSlavia, 2013). *Славистика*. XVIII, 2014, стр. 642-645.

Преводи научних радова

22. Айдачич Деян. „Символи слов'янських неоязичницьких організацій“ // Айдачич Д. *Славістичні дослідження: фольклористичні, літературознавчі, мовознавчі*. Київ: ВПЦ „Київський університет“, 2010, С. 227-240.

РАДОВИ ОБЈАВЉЕНИ ОД ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА 2016. ГОДИНЕ:

Студије и чланци

23. Драгојловић Јулија. Наративно тело романа *Тело*^{TM} Викторије Гранецке. *Славистика*, Београд, књ. XX, 2016, стр. 546-556. ISSN 1450-5061 (**М51 – 3 бода**)

24. Драгойлович Юлія. Паратекстуальний код у прозі Ірени Карпи – I. *Украјинистика и словенски свет: поводом 25 година украјинистике на Филолошком факултету Универзитета у Београду, зборник научних радова*, Београд: Филолошки факултет, 2017, стр. 329-344. ISBN 978-86-6153-478-2 (**М14 – 5 бодова**)

25. Драгойлович Юлія. Паратекстуальний код у прозі Ірени Карпи – II. *Славистика*, Београд, књ. XXI, св. 1-2, 2017, стр. 317-325. ISSN 1450-5061 (**М51 – 3 бода**)

26. Драгойлович Юлія. Літературознавство в сучасній українській жіночій літературі: Людмила Таран, Ірена Карпа. *Универзитетска славистика: традиција, савремено стање, перспективе: Међународни научни зборник поводом 140 година Катедре за славистику Филолошког факултета Универзитета у Београду*, Београд, 2017, стр. 517-537. ISBN 978-86-6153-482-9 (**М14 – 5 бодова**)

27. Драгойлович Юлія. Автоінтертекстуальність у «Pavić's productions». *Компаративні дослідження слов'янських мов і літератур: Пам'яті академіка Леоніда Булаховського*, Вип. 35. Київ: 2019, 216–230. ISSN 2075-437X (**М33 – 1 бод**)

28. Драгойлович Юлія. Інтертекстуальні літературні коди у романах Мілорада Павича: спроба каталогізації. *Компаративні дослідження слов'янських мов і літератур: Пам'яті академіка Леоніда Булаховського*, Вип. 36. Київ: 2020, 147–176. ISSN 2075-437X (**М33 – 1 бод**)

29. Драгойлович Юлія. Архітектоніка оніризму в романі Олеся Ільченка Місто з химерами. *Studia Ukrainica Posnaniensia*, Zeszyt VIII/1. Poznań: 2020, 229–241. ISSN 2300-4754 (**ERIH PLUS, М23 – 4 бода**)

Прикази

30. Драгојловић Јулија. Компаративні дослідження слов'янських мов і літератур. Пам'яті академіка Леоніда Булаховського. До 175-річчя кафедри слов'янської філології, ред. ОЛ. Паламарчук. Київ: Університет імені Тараса Шевченка, Інститут філології, 2017, 308. *Славистика*, књ. 22, св. 2, 2018, 289–291. ISSN 1450-5061 (**М56 – 0,5 бода**)

31. Драгојловић Јулија. Ołeksandr Koszyc a jego dziennik “Z pieśnią przez świat“, redakcja naukowa Walentyna Sobol. Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, 2018, 394. *Славистика*, књ. 23, св. 1, 2019, 332–333. ISSN 1450-5061 (**ERIH PLUS, M26 – 1 бод**)

32. Драгојловић Јулија. Михајло Гуц, Српска народна песма у Украјини. Прев. с укр. Дејан Ајдачић. Београд: Алма, 2017, 193. *Славистика*, књ. 24, св. 2, 2020, 494–496. ISSN 1450-5061 (**ERIH PLUS, M26 – 1 бод**)

УЧЕШЋЕ НА НАУЧНИМ КОНФЕРЕНЦИЈАМА

УЧЕШЋЕ НА КОНФЕРЕНЦИЈАМА ДО ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА 2016. ГОДИНЕ

1. Міжнародна наукова конференція «Семіотика культури/тексту в етнонаціональних картинах світу», Кијев, 12. април 2004. (*Дихотомічний «Пейзаж, намальований чаєм»: чоловіче й жіноче у наративно-рецептивній стратегії Мілорада Павича*)
2. Міжнародна наукова конференція «Мови та літератури народів світу в контексті глобалізації», Кијев, 21. април 2005. (*«Скринька для письмового приладдя» Мілорада Павича як роман у форматі «гіпер»*)
3. Међународни научни састанак слависта у Вукове дане, Београд, 7-10. септембар 2005. (*Романи Милорада Павића у контексту постмодернистичке ироније/самоироније*)
4. Міжнародна наукова конференція «Київські філологічні школи: історико-теоретичний спадок і сучасність», Кијев, 12. октобар 2005. (*Трикстеріада імпліцитнонго Автора в наративі Павичевих романів*)
5. Перша наукова конференція молодих сербістів, Кијев, 15. мај 2006. (*Авторство як об’єкт іронії у романах М. Павича*)
6. Међународни научни састанак слависта у Вукове дане, Београд, 12–15. септембар 2007. (*Морфологија интерактивне стварности у драмама Милорада Павића*)
7. IX міжнародні славістичні читання пам’яті академіка Леоніда Булаховського, Кијев, 19. април 2009. (*Автобіографічний модус романої творчості Мілорада Павича*)
8. X міжнародні славістичні читання пам’яті академіка Леоніда Булаховського, Кијев, 21. април 2010. (*Інтертекстуальний діалог творчості Мілорада Павича з феміністичним постструктуралізмом*)
9. L скуп слависта Србије: Традиције и перспективе изучавања словенских језика, књижевности и култура, Београд, 10-13. јануар 2012. (*Онирички стратегије у посмодерном тексту: Јурај Андрухович – Милорад Павић*)
10. Міжнародна наукова конференція «Слов’янська фантастика», Кијев, 11–12. мај 2012. (*Фантастика versus реальність в історіях двох винаходів: «Сонячна машина» В. Винниченка, «Хронос» Т. Антиповича*)
11. Међународна научна конференција: Културе у дијалогу, Београд, 28–30. септембар 2012. (*Хипертекстуалност у романима-књигама Милорада Павића*)
12. XIII міжнародні славістичні читання пам’яті Леоніда Булаховського, Кијев, 22. април 2013. (*Явище художньої реінкарнації у прозі Ірени Карпи*)
13. Трећа међународна конференција «Украјинистика у прошлости, садашњости и будућности» (Třetí mezinárodní konference Ukrajinistika v minulosti, přítomnosti a budoucnosti), Брно, Чешка Република, 26–27. мај 2015. (*Тіло під художнім прицілом в антиутопії „Хронос“ Тараса Антиповича*)

14. LIV скуп слависта Србије: Фундаментална и апликативна истраживања у славистици – историјска и савремена перспектива, Београд, 12–14. фебруар 2016. (*Наративно тело романа* Тело ТМ *Викторије Гранецке*)

УЧЕШЋЕ НА КОНФЕРЕНЦИЈАМА ОД ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА 2016. ГОДИНЕ

15. Међународна научна конференција *Украјинистика и словенски свет : Поводом 25 година украјинистике на Филолошком факултету Универзитета у Београду*, Београд, 17–19. новембар 2016. (*Паратекстуальний код у прозі Ірени Карпи*)
16. XVIII Міжнародні славістичні читання пам'яті академіка Леоніда Булаховського, Кијев, 19. април 2018. (*Автоінтертекстуальність у «Pavić's productions»*)
17. XIX Міжнародні славістичні читання пам'яті академіка Леоніда Булаховського, Кијев, 23. април 2019. (*Інтертекстуальні літературні коди у романах Мілорада Павича*)
18. LVIII скуп слависта Србије: *Словенски језици и књижевности: функционисање и учење у савременим условима*, Београд, 6−7. фебруар 2020. (*До питання про (де)градацію в поезії товариша Семенка*)

Доц. др Јулија Драгојловић је објавила текст дисертације, речник, као и 31 научни рад, учествовала је са саопштењима на 18 међународних научних скупова. Тежиште научних интересовања доц. др Јулије Драгојловић, као што се види из њене библиографије, а још више из њених радова, налази се у области историје украјинске књижевности, теоријског проучавања књижевног постмодернизма, научне фантастике, женске књижевности, као и компаративних истраживања репрезентативних фрагмената савремене украјинске и српске прозе, односно теорије и праксе превођења.

После избора у звање доцента 2016. године, доц. др Јулија Драгојловић је објавила 10 научних радова у научним часописима, од тога 3 у међународним научним часописима категорије – М23 (види у библиографији под бр. 29 (М23) и 31, 32 (М26)), 2 рада у тематским и монографским публикацијама међународног значаја – М14 (види под бр. 24, 26), 3 рада у часописима националног значаја – М51 (види под бр. 23, 25, 30), као и 2 сопштења са међународног скупа, штампана у целини – М33 (види под бр. 27, 28). Кандидаткиња је такође учествовала са саопштењима на 4 међународна научна скупа у земљи и иностранству, сарађивала на 2 међународна научна пројекта, била је члан неколико комисија за одбрану докторских дисертација у земљи и иностранству. Била је члан организационог одбора међународне научне конференције, члан уредништва међународне научне монографије (М14), изузетно активна у организацији манифестација у оквиру 63. Међународног сајма књига у Београду, организовала ортографска такмичења и такмичења у рецитовању украјинске поезије за студенте, одговарала за размену студената са универзитетима у Украјини.

Научни радови, објављени у периоду од избора у звање доцента 2016. године, сведоче о изврсном ауторкином познавању методолошких поступака бројних теорија које се баве питањима интертекстуалности, паратекстуалности, наративних инстанци, женског писма, аутофикције, онириз ма.

Рад Јулије Драгојловић **„Наративно тело романа *Тело*^{TM} Викторије Гранецке“** (*Славистика* XX, 2016: 546–556) има за предмет наративну структуру текста *Тело*^{TM} (2013) украјинске списатељице Викторије Гранецке, у којем категорије тела и телесности чине основ једног књижевног футуролошког пројекта према антиутопијској схеми друштвених односа и вредности. Таква анализа подразумева одређивање типа наратора, истраживање система тачака гледишта и поступака примењених у моделовању наративне збиље, као и актуализацију филозофске рефлексије „текст као тело“ уз онтолошки приступ приповедном тексту. Користећи у представљању сложене фрагментаризоване структуре овог романа аналитички апарат који је понудио немачки наратолог Волф Шмид, кандидаткиња запажа следеће: а) „разбијеност“ одређених нумерисаних фрагмената поглавља проузрокована је графички издвојеним кратким семантичко-синтаксичким целинама као композиционим резовима; 2) већина таквих целина има функцију ретроспективних скокова, што чини успостављање временско-просторних координата радње динамичним и флексибилним; 3) систему тачака гледишта који Викторија Гранецка користи у моделовању наративне стварности издваја се нараторијална тачка гледишта као доминантна, док се у одређеним фрагментима приповедачев лик потискује и његову улогу преузимају наизменично три персонална медија; 5) наратор се у овом тексту уочава као недијегетички, имплицитан, безличан, субјективан, који је наизглед ограниченог знања, али понекад наступа као свезнајући; 6) уз смењивање тачака гледишта, на идеолошком плану се уочава јединствени систем вредновања; 7) темпорална схема романа се заснива на проширењу како објективне тако и субјективне временске димензије; 8) у просторној организацији текста истичу се, стално „призивају“ и донекле супротстављају два топоса као два цивилизацијска обрасца – Украјина и Сједињене Америчке Државе; 9) наведени поступци доприносе коначној заокружености структуре: крај текста се надовезује на његов почетак и алудира на могућност новог круга спирале.

Једну већу тематску целину чине два рада кандидаткиње – **„Паратекстуальний код у прозі Ірени Карпи – I“** (*Украјинистика и словенски свет: поводом 25 година украјинистике на Филолошком факултету Универзитета у Београду, зборник научних радова*, Београд: Филолошки факултет, 2017, 329–344) и **„Паратекстуальний код у прозі Ірени Карпи – II“** (*Славистика* XXI/1–2, 2017: 317-325). У њима је представљена анализа структурних елемената књижевне прозе једне од најскандалознијих украјинских списатељица Ирене Карпе, који се у књижевнотеоријском дискурсу дефинишу као паратекстуални. Полазећи од Женетове „теорије прагова“, Јулија Драгојловић истражује функционални аспект наслова и поднаслова пет романа ове списатељице (чланак I), као и посвета, епиграфа, фуснота, бележака о месту и времену настанка прозе (чланак II), који чине специфичан оквир сваког текста. Паратекст је посебна зона између текстуалне и вантекстуалне стварности чија је специјална намена непосреднији у односу на сам текст утицај на примаоца. У њој се кодира одређена врста „предвиђања“ која ће читаоцу омогућити да уђе у свет књиге или да га одбаци. Стога посебну улогу у истраживању Јулије Драгојловић имају резултати асоцијативног анкетирања, који, по њеном мишљењу, показују да на рецепцију књижевних дела Ирене Карпе утичу некњижевни дискурси. Они или повећавају интересовање читалаца, или одбијају читалачку публику која не спада у циљну групу. Међутим, у страном окружењу могуће је симулирати ситуацију непознатог ауторства, када наслов књиге не функционише уз конотације пишчевог имена као бренда, већ обавља „чисту“ функцију успостављања „комуникативног контакта“ са потрошачем. Такво страно окружење чинили су 42 студената 1., 2 и 3. године који студирају украјински

језик, књижевност и културу на Филолошком факултету у Београду, али још увек нису имали прилику да се упознају са стваралаштвом Ирене Карпе. Испитаници су добили анкете у којима би пре свега излагали своје асоцијације на наслове и поднаслове пет дела, као и корице првих издања тих књига. Анкетирање је показало да поменути паратекстуални елементи које је Ирена Карпа одабрала за своја дела, доприносе томе да потенцијални читаоци перцепирају такве текстове као књижевност за младе у тематском кључу „марихуана – секс – проституција – гламур – нарцизам – изгубљени живот“, слутећи да ће се суочити са причом скандалозног садржаја или неком психолошком нарацијом. Управо такви текстови уживају популарност међу младим генерацијама савременог потрошачког друштва. Бавећи се богатим репертоаром паратекстуалних елемената у Карпином стваралаштву, међу којима су и епиграфи, бројне фусноте, белешке о месту и времену писања (чланак II), Јулија Драгојловић долази до закључка да ти елементи имају следеће функције: селекција читалаца, успостављање „комуникативног контакта“ са њима, демонстрација неконформистичког става, састављање слагалице фиктивне аутобиографије из текстова, као и аутоинтертекстуалност, што све заједно доприноси формирању једног књижевног бренда „Ирена Карпа“.

У раду „**Літературознавство в сучасній українській жіночій літературі: Людмила Таран, Ірена Карпа**“ (*Универзитетска славистика: традиција, савремено стање, перспективе: Међународни научни зборник поводом 140 година Катедре за славистику Филолошког факултета Универзитета у Београду*, Београд, 2017, 517–537) објекат истраживања чини проза Људмиле Таран и Ирене Карпе које представљају старију, односно млађу генерацију у савременој украјинској књижевности, то јест оном њеном делу који се дефинише као женска књижевност. Кандидаткиња указује на чињеницу да филолошко образовање ових списатељица оставља трагове и у њиховом књижевном стваралаштву и на примеру неколико њихових текстова уочавамо два начина увлачења научно-књижевног дискурса у савремену женску прозу: 1) праћење теоријских оквира женског писма у својој књижевној пракси, покушај књижевно-критичке анализе интертекстуалних елемената (Људмила Таран); 2) иронизација књижевно-теоријских концепата, поигравање њима, подругљив однос према књижевним критичарима и књижевним студијама (Ирена Карпа).

Интертекстуалност је књижевна појава којом се Јулија Драгојловић успешно бавила у својој дисертацији *Књижевна парадигма „аутор – читалац“ у романима Милорада Павића* (2011), а касније у радовима **„Автоінтертекстуальність у «Pavić's productions»“** (*Компаративні дослідження слов'янських мов і літератур: Пам'яті академіка Леоніда Булаховського*, Вип. 35. Київ: 2019, 216–230) и **„Інтертекстуальні літературні коди у романах Мілорада Павича: спроба каталогізації“** (*Компаративні дослідження слов'янських мов і літератур: Пам'яті академіка Леоніда Булаховського*, Вип. 36. Київ: 2020, 147–176) проширила је оквире истраживања у том правцу. У првом раду Јулија Драгојловић аргументује запажање да се рецепција Павићевих дела одвија по принципу *déjà vu* − не само што јунаци, ситуације и мотиви путују из једног текста у други, већ се и фрагменти или целе приче могу наћи у структури већих дела, при чему пролазе кроз извесне трансформације (промена имена код ликова, скраћивање или уситњавање примарних фрагмената, уплитање између њих лајтмотива итд.). Аутоинтертекстуалност у Павићевом стваралаштву истражује се на примерима аутоцитирања и аутоалузија између његове поезије, прозних и драмских текстова. По мишљењу Јулије Драгојловић, таква аутоинтертекстуалност потврђује функционисање

књижевне стварности „Pavić's productions“ као концептуалне целине, односно „павићеаде“, тако да актуализација експлицитних и имплицитних веза између дела проширује међутекстуално семантичко поље писма-читања, односно интертекст. Друго, доста обимно компаративно истраживање Јулије Драгојловић, посвећено стваралаштву Милорада Павића, представља покушај каталогизације интертекстуалних књижевних кодова у пишчевим романима и садржи извесне међутекстуалне асоцијације на претходна остварења како српске тако и светске књижевности. Ту су се нашли примери из митологије (грчке, балканске), Библије (са елементима апокрифа, окултизма), фолклора (пословице, вицеви, загонетке, народна демонологија), средњовековне књижевности (стилистика житија), као и фрагменти, представљени таквим именима-маркерима као што су Г.С. Венцловић, В.С. Караџић, М. Црњански, А. Окопенко, М. Гогољ, А. де Сент-Екзипери, А. Линдгрен, Х. Кортазар, И. Калвино, Х.Л. Борхес. Треба напоменути да ауторка у свом раду првенствено разматра интертекстуалност као аспект ауторско-читалачког комуникативног чина чији карактер у великој мери дефинише игра кодирања и декодирања „излаза“ у друге текстове. Из наведених примера она закључује да палимпсестност Павићевих романа, која се првенствено заснива на реминисценцијама и прикривеним цитатима, даје богат репертоар интертекстуалних веза којима се, у суочавању са искуством реципијента, одређује дијалог општекултурних компетенција аутора и читаоца.

Циљ рада **„Архітектоніка оніризму в романі Олеся Ільченка Місто з химерами“** (*Studia Ukrainica Posnaniensia* VIII/1. Poznań, 2020: 229–241) представља истраживање начина уметничког обликовања онирички елемената у роману Олеса Иљченка *Град с химерама* (2009), у чијем наративном центру је загонетна личност чувеног кијевског архитекте Владислава Хородецког. Јулија Драгојловић поставља следеће задатке: истаћи онирички фрагменте текста и дефинисати у терминолошким оквирима онирокритике њихову наративну специфику и функционалност. Кандидаткиња запажа да су у роман укључени фрагменти снова, стања полусна (између сна и јаве), минимизирани записи делиријума, као и много скицираних информација о томе да одређени ликови сањају одређене снове, углавном кошмаре. Сумирајући резултате детаљније наратолошке анализе, Јулија Драгојловић долази до закључка да се аутор романа у фиксацији онирички стања опредељује за наративну технику својеврсног ишчитавања снова недиједетским наратором из (под)свести ликова. Следе и закључци који се тичу функционалности ониризма у овом роману: снови и визије Хородецког указују на његово тешко психолошко стање, унутрашњу борбу, понекад садрже пророчанства која утичу на ток приче, врше функцију кључног композиционог средства, појачавања мистичног модуса текста, стварања фрагмента „кијевског мита.“

У целини посматрано, радови Јулије Драгојловић одговарају актуелним тенденцијама науке о књижевности, веома су комплексни и сведоче о изврсном оријентисању кандидаткиње у савременим токовима књижевнотеоријских и филозофских истраживања, о чврстој методолошкој заснованости анализе, као и аргументованости и поузданости закључака.

МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Кандидат др Јулија Драгојловић, доцент на Филолошком факултету Универзитета у Београду, у потпуности испуњава услове за реизбор у научно-наставно звање доцента за украјинску књижевност.

Комисија предлаже да се др Јулија Драгојловић поново изабере у звање доцента на Филолошком факултету Универзитета у Београду.

У Београду, 15. јула. 2021.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ:

_____
др Људмила Поповић,
редовни професор
Филолошког факултета
Универзитета у Београду

_____
др Тања Гаев,
доцент
Филолошког факултета
Универзитета у Београду

_____
др Јанко Рамач,
редовни професор
Филозофског факултета
Универзитета у Новом Саду